

Jak lze taky dělat politiku

25.července 2006 Ivan Langer

Edmund Burke, slavný konzervativní myslitel, kdysi řekl: „(Politická) strana je skupina osob, jež se spojují, aby na základě určitého specifického principu, na němž se všichni shodují, společným nasazením sil prosazovaly národní zájmy“ a odlišil politickou stranu od frakce, jejímž jediným cílem je, na rozdíl od strany, která se snaží celistvě plnit veřejné zájmy, pouze „nízký a zlástný boj o zisk postů a odměn.“ Připadá mi, že současné chování sociální demokracie při povolebních vyjednáváních je jako strážené na míru definici frakce.

Možná také pod vlivem kréda „všechno, nebo nic“ ČSSD permanentně blokuje jakoukoliv dohodu, která by posunula Českou republiku směrem k stabilnějšímu (nechci říci přímo stabilnímu) politickému prostředí. Místo, aby přiznal vlastní porážku a snažil se dojednat kompromis, snaží se Jiří Paroubek, bez ohledu na zájmy této země, stůj co stůj uzmout co největší kus koláče moci. Na získání moci není samozřejmě nic špatného, jen s tím dodatkem, že jejím primárním nositelem je strana, která zvítězí. A tou je v našem případě ODS.

Je jistě přirozené, že každá strana se snaží z politického vyjednávání získat maximum možného. Plně je tento princip pochopitelný v situaci, kdy jsou základní mechanismy fungování státu zajištěny a rozděluje se pouze, kdo bude mít větší či menší podíl na konečném směřování země. V České republice se však v současnosti rozhoduje o něčem úplně jiném – rozhoduje se o stabilitě této země, která je bez vlády nemožná; rozhodujeme o přáních investorů investovat do České republiky, které každý den bez vlády ekonomicky nesmírně škodí; rozhodujeme jinými slovy o tom, abychom vůbec fungovali.

Je otázkou, zda-li je lepší situace u nás či v povolebním Slovensku, kde koalice populistů a extremistů sprádá plány, které mohou zavést zemi zpátky před rok 1998. Obavy zahraničí i našich slovenských přátel jsou pochopitelné. Je však velkou otázkou, zda stabilní a špatná vláda je lepší než vláda žádná. Existují pro i proti, je však zřejmé, že současný vývoj v České republice není zdravý. Jiří Paroubek by měl přestat myslet jen na sebe a měl by si uvědomit, co skutečně prospívá této zemi. Obstrukce a destrukce to určitě není.